

had, besluit de kerkeraad Dr. Isaacssohn, hoewel deze niet tot de sollicitanten behoorde, uit te nodigen voor het houden van proefpredikaties ⁵⁾. Hoe de kerkeraad aan zijn naam is gekomen, blijkt nergens uit de stukken. Dr. Isaacssohn kwam hier 18 augustus 1849 en de indruk, die hij maakte, blijkt wel uit het schrijven van 28 augustus 1849, dat de kerkeraad hem zond.

„Aangenaam waren der gemeente de dagen, welke gij in haar midden hebt doorgebracht; wij zijn U daarvoor welmeenendsten dank verschuldigd; waar zullen wij echter woorden vinden, die de tolken onzer erkentelijkheid zijn voor het wezenlijk zielegenoegen, dat wij bij het aanhoren Uwer leerreden smaakten? Twee maal, weleerw. Heer, hebt gij, binnen ons tempelgebouw den kansel betreden en van die verheven plaats, liet gij ons woorden van zalving, godsdienst en stichtelijkheid hooren! Twee malen mogten wij van daar het eeuwige woord des Heere en de zilveren leer der zedekunde vernemen. Gij hebt ons geloof, ons vertrouwen, onze deugd, versterkt, de zucht tot pligt betragten aangewakkerd, menschlievendheid dieper in onze harten geprent en onze godsdienstzin meer leven en voedsel verschaft; die evenzoo gewijde als feestelijke stonden, die Gij als Gods tolk binnen onzen tempel vierdet, zullen altijd het onderwerp onzer bekoorlijkste herinnering zijn”.

De brief geeft de stemming in de gemeente weer, een verzoekschrift met ruim tweehonderd handtekeningen gaat naar Heeren Parnassijns. Hierin verklaren deze gemeenteleden „niets vuriger te wenschen, dan dat aan Z.W.Ew. Dr. Isaacssohn de openstaande plaats worde aangewezen en dat aan de gemeentenaren het geluk te beurt moge vallen onder Z.W.Ew. geestelijke leiding gesteld te worden. Want zij koesteren het vaste vertrouwen, dat een man, met een talent als het zijne toegerust, de persoon is, dien het herdersambt niet dan tot zegen en heil der gemeente, kan opgedragen worden, en dat zoodanig iemand de Heilige Leer en de Heilige Godsdienst, die ons onderling aaneensluit – door de bekwaamheid van aan dezelve glans en luister bij te zetten – in onze harten zal versterken en op deze edele wijze een steun voor het behoud van dat ons vaderlijk erfdeel zal uitmaken”.

Inderdaad wordt Dr. Isaacssohn in de kiesvergadering van 3 oktober 1849 met algemene stemmen benoemd en 25 november wordt de benoeming door de koning goedgekeurd. De installatie heeft plaats op 24 mei 1850, waarbij de installatierede wordt uit-